

ζώνην πρὶν ἢ προφθάσῃ νὰ τοποθετήσῃ καλῶς τὴν τορπίλλην. Τὸ ἀκόντιον ἀπεσύρθη ἐν τάχει, διότι ἄλλως θὰ συνετρίβετο ἐκ τῆς συγκρούσεως. Χάρις εἰς τὴν ἀπάθειαν τοῦ κυβερνήτου του καὶ τὴν ἀτομικὴν ρώμην τοῦ Ζιλδὰ τὸ τορπιλλοβόλον κατορθοῖ θαυμασίως νὰ στρίψῃ τὸν οἶακα, καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν ἡ πρῶρα τοῦ ἤτο ἐτοίμη νὰ προσκρούσῃ ἐκ τοῦ πλαγίου κατὰ τοῦ *Πρὰ-Βάρκ*. Μετὰ ἐν δευτερόλεπτον, τὸ εὐθραυστον σκάφος θὰ συνετρίβετο ἐπὶ τῶν χαλυβδίνων πλευρῶν τοῦ τεραστίου ἀντιπάλου του. Ἄλλ' ἡ ἡράκλειος χεὶρ τοῦ Βρεττανου ἠνάγκασε τὸ 29 νὰ παρεκκλίνῃ καὶ νὰ ψαύσῃ μόλις τὸ σινικὸν θωρηκτόν. Ἡ προσβολὴ ἀπέτυχεν· πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ.

— Ὅπισω! διατάσσει ὁ Πλεμόν.

Τὸ τορπιλλοβόλον ὑποχωρεῖ, ἀλλ' ὅχι τόσον ταχέως. Βροχὴ βλημάτων μυδραλλιοβόλων Γκάτλιγκ ρίπτεται ἐπ' αὐτοῦ.

Τέσσαρες σφαῖραι διατρυπῶσι τὸ σιδηροῦν περίφραγμα. Ἄν ἤθελον προσβάλλει αὐτὸ ἓνα πῶδα κατωτέρω, εἰς τὰ ὑφαλα μέρη, τὸ σκάφος θὰ κατεβυθίζετο παραχρῆμα. Κραυγὴ ἄλγους ἀναδίδεται ἀπὸ τὸν θάλαμον τῶν θερμαστῶν, εἰς τὴν ἀνταποκρίνεται στοναχὴ τοῦ Ζιλδὰ. Ἐνὸς τῶν θερμαστῶν συνετρίβη ἡ σπονδυλικὴ στήλη. Ὁ προσβληθεὶς καταπίπτει πρὸς τὰ ἑμπρόσθεν ψυχorraγῶν, μὲ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς πεπυρακτωμένης καμίνου. Τοῦ Ζιλδὰ μία σφαῖρα ἀπέκοψε τὸν δεξιὴν τῆς κρατούσης τὸ πηδάλιον ἀριστερὰς χειρὸς.

— Σήκωσέ τον, εἶπεν ὁ Φριδερίκος ἀπαθῆς· θὰ σοῦ τὸν προσκολλησώμεν ἀργότερα.

Κύψας δὲ ὁ ἴδιος καὶ λαβὼν τὴν ἀποκοπεῖσαν φάλαγγα προσήρμοσεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηριασθέντος μέλους, περιδέσας αὐτὴν ἰσχυρῶς διὰ τεμαχίου τῆς ζώνης του. Ὁ Κλέτος ἀντικαθιστᾷ τὸν σύντροφόν του.

Ἐν τούτοις τὸ *Πρὰ-Βάρκ* ἱκανοποιήθην, ἐξηκολούθησε τὴν φυγὴν του. Ὁ ἀξιωματικὸς ἐλησμόνησε τὰ πάντα ἀποβλέπων μόνον εἰς τὴν ἐκδίκησιν. Πῶς νὰ παρουσιασθῇ πρὸς τὸν ναύαρχον μὲ ἓνα νεκρὸν καὶ μὲ ἓνα τραυματίαν; Πρέπει νὰ καταστρέψῃ τὴν αὐθάδη ἐκείνην κορβέταν, ἥτις τόσον φοβερῶς τοῦ ἀπῆντησεν.

Ἡ δύναμις τοῦ ἀτμοῦ ἐπαυξάνεται· ἡ τορπίλλη ἐτοποθετήθη εἰς τὴν θέσιν της. Τὸ σινικὸν πλοῖον προχωρεῖ εἰς τὸ πέλαγος ἐν πάσῃ ταχύτητι. Μετὰ τρία λεπτὰ θὰ φθάσῃ εἰς τὸ στόμιον, ἔνθα ὁ φραγμὸς τῆς παλιρροίας θ' ἀνακόψῃ τὸν δρόμον τοῦ 29. Ἰδοὺ ἀκριβῶς ὅτι στρέφεται πλαγίως, ὅπως ἀποφύγῃ τὴν φοβεράν ὁρμὴν τοῦ ἐπερχομένου ὕδατος. Μίαν ἀκόμη προσπάθειαν ἂν καταβάλλῃ θὰ σωθῇ καὶ τὸ 29, ἀπωθούμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων, θὰ ὀπισθοδρομήσῃ κατὰ ἡμῖσι μίλλιον.

— Ὀλοταχῶς! διατάσσει ἐκ νέου τὴν μηχανὴν ὁ Πλεμόν.

Τὰ φῶτα ἐσβέσθησαν· ἀλλ' ὁ κρότος τῆς μηχανῆς, κρότος σιδήρου βραγχνὸς καὶ στρηνῆς καὶ ἡ ἀσθμαίνουσα πνοὴ τῶν

σωλήνων τοῦ ἀτμοῦ ἀρκοῦσιν, ὅπως καταγγείλωσι τὴν παρουσίαν τοῦ ἐπιτιθεμένου. Ἀδιάφορον· ἡ ὁρμὴ ἐδόθη. Ὑπόκωφος ἐκπυροσκόρησις ἀκούεται. Ἡ τορπίλλη ἐξερράγη καὶ διέτρησε τὸν κολοσσὸν εἰς τὸ πλευρόν, εἰς μέρος μὴ προστατευόμενον ὑπὸ τοῦ θώρακος. Τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης εἰσρέει ὁρμητικῶς ἐντὸς τοῦ τραύματος.

— Ὅπισθεν! διατάσσει ὁ ὑποπλοίαρχος.

Ἀλλὰ μάτην προσπαθοῦσιν! τὸ ἀκόντιον ἐνεπήχθη εἰς τὸ τραῦμα. Δι' ἐνὸς ἄλματος ὁ Κλέτος ἐφορμᾷ καὶ διὰ δύο κτύπων πελέκεος ἀποκόπτει αὐτὸ καὶ τὸ ἀφίνει ἐμπεπηγμένον εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ *Πρὰ-Βάρκ* θανασίμως τραθέντος. Ἐν τούτοις ἡ κορβέτα μανιωδῶς καταπυροβολεῖ τὸ τορπιλλοβόλον· ἀλλ' ἤδη, σφοδρότερον τοῦ ἔλικος, τὸ κύμα παραφέρει τὸ 29. Ὑπὸ τὴν λάμψιν δὲ τῶν πυροβολισμῶν ἐκείνων ὁ Φριδερίκος καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ἄνδρες παρίστανται εἰς τοὺς τελευταίους σπαργμούς τοῦ θωρηκτοῦ, ὅπερ καταβυθίζεται ἀνευ βοήθειας ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτός.

[Ἐπεταί συνέχεια].

ΧΑΡ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ:

Η ΛΑΙΜΗΤΟΜΟΣ

Διήγημα

ΡΟΔΟΛΦΟΥ Κ. ΜΟΡΕΤΤΗ

ΒΕΒΒΟΛΟΑ ΚΡΕΣΤΟΒΕΚΗ

ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

Σὺν τῇ παρελεύσει τοῦ χρόνου συνεσωρεύοντο πικρία καὶ δηλητήρια παρομοίων ὀδυνηρῶν σκέψεων καὶ ἀνικανοποιήτων ὁρμῶν, μετὰ τῆς πικρίας δὲ ἀνεγεννᾶτο καὶ κρυφία ὀργὴ κατὰ τοῦ συζύγου, τοῦ «ματαιώσαντος» τὴν καλλιτέραν αὐτῆς ἡλικίαν καὶ ἡ ὀργὴ αὕτη μετεβάλλετο λεληθότως καὶ βαθυμυδὸν εἰς ὑποῦλον καὶ κρύφιον μῖσος πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον. Τὸ μῖσος καθίστατο σφοδρότερον, ὥστε ἡ δυστυχὴς, κατ' αὐτὴν, γυνή, ἡσθάνετο πλήρη ἀδυναμίαν πρὸς τὸ νέον τοῦτο αἶσθημα. Ἐν τούτοις, ὁ σύζυγος οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον παρετήρησε πᾶν ὅ,τι τελεῖται ἐν αὐτῇ καὶ ἐνησχολημένος εἰς τὰς ἐργασίας του, ἐξηκολούθει, ὡς πρότερον, ν' ἀγαπᾷ αὐτήν, μὲ τὴν συνήθη αὐτῷ ἀγάπην.

Ἀλλ' ἰδοὺ ἡ ἀπηνὴς μητέρα εὐσπλαγχνίσθη πως τὴν Εἰρήνην Βορίσθναν.

Ὁ ἐξάδελφος αὐτῆς Βελτίστσεφ, ἐπόμενος μίᾳς τῶν ιδιορρυθμῶν ιδιοτροπιῶν του, εἰς ἃς τοσαύτην εἶχεν ἐπιτηδειότητα, ὡς ἐκ τοῦ ἀκολάστου καὶ διεφθαρμένου βίου, ὃν διήγεν, ἤρξατο δεικνύων αὐτῇ πλειοτέραν τῆς ἀπαιτουμένης εἰς συγγενῇ προσοχὴν. Ὡς πρώτη ἀφορμὴ τῆς προσοχῆς ταύτης ὑπῆρξεν ἀρκοῦντως ταπεινὴ καὶ αἰσχρὰ παρῶρμησις. Θερμὴν τινα τοῦ Ἰουλίου ἡμέραν, καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἐξοχικοῦ ἀνδρῶν, πλησίον τῆς ἐξαδέλφης του, ἥτις ἤτο ἐνδεδυμένη ἐλαφρὰν ἐσθῆτα μετὰ πλατέων περιχειρίδων, τυχαίως ὅλως παρετήρησε τὴν ἐξ ἀμελείας γεγυμνωμένην χεῖρά της καὶ εὗρεν ὅτι εἶχε «λαμπρὸν καὶ δροσερὸν σῶμα».

— Τί διάβολο! Οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐδοκίμασα τὸν ἔρωτα γυναικὸς τῆς ἡλικίας ταύτης! διελογίσθη κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην· καὶ ὅμως πόσον ἀκόμη εἶνε ὠραία... Δὲν βλέπω τὸν λόγον, διατί νὰ μὴ ἀρχίσω!...

Καὶ ἤρχισε.

Τὴν συγγενικὴν γειτνίασιν τῶν σχέσεων, τὴν μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὑφισταμένην, ἐξαίρετα ἡδύνατο ἤδη νὰ ἐκμεταλλευθῇ πρὸς ὄφελός του. Κατὰ πρῶτον λόγον, αὕτη ἐπέτρεπεν αὐτῷ τὰς ἐν εἴδει ἀστεϊσμοῦ, τὰς αἰσθηματικὰς πως ἐξομολογήσεις ἐκείνας, αἰτινας, ἀνευ τῆς συγγενικῆς γειτνιάσεως, θὰ ἦσαν ἀπροσπέλαστοι διὰ τὰς προκαταρκτικὰς ἐρεῦνας τοῦ δεύτερου, παρεμόρφου τὴν ἀλήθειαν τῆς ἐξυφαινομένης δολοπλοκίας καὶ πρῶτον πάντων παρεμόρφου αὐτὴν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Μαξίμου Γρηγόριεβιτς, ὅστις, ἀφωσιωμένος εἰς τὰ οἰκονομικά, οὐδὲν ἔβλεπεν, οὐδὲν ὑπώπτευε καὶ οὐδὲν ἐμάντευσε μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τοῦ βίου του.

Ἡ βαθμιαία πρόοδος καὶ ἀνάπτυξις τῶν πρὸς τὸν ἐξάδελφον σχέσεων κατ' ἀρχὰς διέφευγον μάλιστα τὴν γυναικειάν ὀξυδέρκειαν καὶ αὐτῆς τῆς Εἰρήνης Βορίσθνας, διέφευγον τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς προσοχὴν πρὸς τὴν ἐαυτῆς καρδίαν. Ἡ γνῶσις καὶ αὕτη καὶ δὲν ἡδύνατο νὰ ἐννοήσῃ πῶς ἔγεινε καὶ τίνος ἔνεκεν ἔλαβεν ἀρχὴν τοῦτο, πῶς προυχώρησεν, ἀνεφύει, ἀνεπτύχθη... Ἡ «συγγενικὴ γειτνίασις» καὶ ἐν γένει ἡ γνῶσις τῆς «συγγενείας» μάλιστα, ἀπέτρεπον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ταύτης ἐκ τῆς ἀληθείας· δὲν ἐνόει τὴν ἀρχήν, ἥτις συνετέλεσε πρὸς τὴν ἀπόκρυφον οὐσίαν τῶν πόθων τοῦ ἐξαδέλφου της καὶ ἀφυπνίσθη, μαντεύσασα τὴν ἀλήθειαν τότε μόνον, ὅταν οἱ ἰσχυροὶ βραχίονες τοῦ Πλάτωνος Βασίλγιεβιτς αἰφνης περιέβαλον καὶ ἐθλίψαν τὸ σῶμά της, καὶ τὰ θερμὰ του χεῖλη ἐκάλυψαν ἅπαν τὸ πρόσωπον αὐτῆς διὰ περιπαθῶν φιλημάτων.

Ἐτρόμαξε διὰ τὴν αἰφνιδίαν καὶ ἐπαίσχυντον ταύτην πτώσιν της. Ἐν αὐτῇ ἐξανέστη καὶ ἡ γυναικεία αἰδῶ, καὶ ἡ ἀγανάκτησις καὶ τὸ αἶσθημα τῆς ἀξιοπρεπείας της· μ' ὅλα δὲ ταῦτα οὐδεμίαν κατὰ τοῦ Βελτίστσεφ διαμαρτυρίαν ἐξέφρασε· οὔτε ἐρράπισεν, οὔτε ἀπεκάλεσεν αὐτὸν